

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
З У. 18694/16
26.04.2018. године
Б Е О Г Р А Д

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Маријане Тафра-Мирков и Јелене Тишма-Јовановић, чланова већа, са судијским помоћником Аном Ковачевић, записничарем, у управном спору по тужби тужиле А.А. из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Зоран Митић, адвокат из Ниша, ул. Вождова бр. 14/1, против туженог Већа Градске општине Врачар, ради поништаја решења број: 96-86/2016-VIII/3 од 21.10.2016. године, у предмету из радног односа, у нејавној седници већа, одржаној дана 26.04.2018. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Управни суд се оглашава **СТВАРНО НЕНАДЛЕЖНИМ** за одлучивање у овој правној ствари и **ПРЕДМЕТ УСТУПА** Првом основном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Образложење

Тужилца је, преко пуномоћника, поднела Управном суду тужбу дана 26.12.2016. године ради поништаја решења туженог органа број: ... од 21.10.2016. године а којим је одбијен њен приговор изјављен на решење о разрешењу заменице начелнице Управе градске општине Врачар број ... од 14.07.2016. године, као неоснован.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, пазећи по службеној дужности на своју стварну надлежност, сагласно одредбама члана 15. и 17. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11), а чије се одредбе сходно примењују у управном спору на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), Управни суд је нашао да није стварно надлежан за поступање у овој правној ствари.

Чланом 22. став 3. Закона о уређењу судова (“Службени гласник РС”, бр. 116/08...113/17), прописано је, између осталог, да Основни суд у првом степену суди у споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа, а одредбом члана 29. став 1. да Управни суд суди у управним споровима.

Чланом 3. став 1. тачка 4) Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва (“Службени гласник РС”, бр. 101/13) прописано је да је Први основни суд у Београду надлежан за територију градских општина Врачар, Звездара, Палилула, Савски венац и Стари град.

Чланом 40. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је суђење у споровима против Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе и њихових органа, опште месно надлежан је суд на чијем се подручју налази седиште њене скупштине.

Чланом 3. став 1. Закона о управним споровима прописано је да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита. Ставом 2. истог члана прописано је да суд одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита, док је ставом 3. прописано да одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено.

Чланом 4. Закона о управним споровима прописано је да је управни акт, у смислу овог закона, појединачни правни акт којим надлежни орган, непосредном применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге странке у управној ствари.

Чланом 71. став 2. Закона о радним односима у државним органима (“Службени гласник РС” бр. 48/91...21/16), а чије одредбе су се примењивале на радне односе у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе до доношења посебног закона односно до 01.12.2016. године када је донет Закон о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, прописано је да против сваког решења или другог акта којим је одлучено о правима и обавезама запосленог односно постављеног лица то лице има право да поднесе приговор. Ставом 6. истог члана прописано је ако функционер у утврђеном року не одлучи о поднетом приговору или ако запослени односно постављено лице није задовољан одлуком функционера поводом поднетог приговора, запослени односно постављено лице може се обратити надлежном суду у року од 15 дана.

Полазећи од наведених законских одредби, којима је уређено питање надлежности судова, Управни суд налази да спор који је тужила покренула против решења туженог органа не представља управни спор, у смислу цитиране одредбе члана 3. Закона о управним споровима, за чије је решавање, у смислу одредбе члана 29. Закона о уређењу судова, надлежан Управни суд, већ се, по оцени Управног суда, ради о спору за чије је решавање, у смислу цитираних одредби члана 22. став 3. Закона о уређењу судова, члана 3. став 1. тачка 4) Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва и члана 40. став 1. Закона о парничном поступку, надлежан Први основни суд у Београду.

На основу изнетог, Управни суд је применом чланова 15. и 17. Закона о парничном поступку одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 26.04.2018. године, З У. 18694/16

Записничар

Председник већа - судија

Ана Ковачевић, с.р.

Живана Ђукановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП